

МГ

МАТЕМАТИЧКА
ГИМНАЗИЈА
БЕОГРАД

МГ ЧАСОПИС

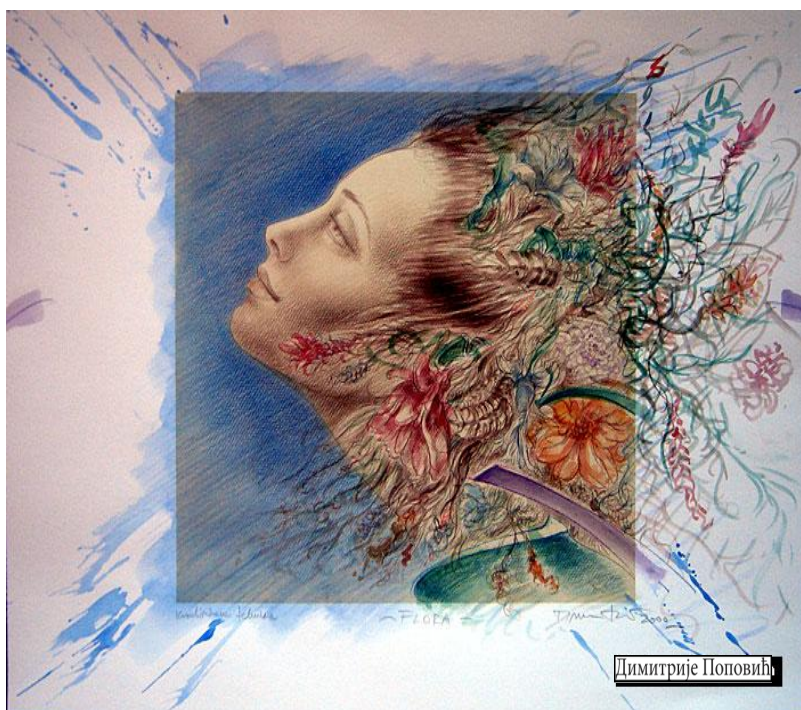
МГ

**ЧАСОПИС ЗА ПОЛИТИЧКУ КУЛТУРУ
И КУЛТУРНУ ПОЛИТИКУ**

Албрехт Дирер: Аутопортрет

УСПОН КИНЕ

КРУПНИ КАПИТАЛ НА ПЛОДНОМ ТЛУ

Историја Кине

Према традиционалним историјским записима, констатовано је да је кинеска цивилизација стара око пет хиљада година.

Кинеска држава је настала у долинама река Јангцекјанг и Хоангхо(жута река), а уједнињена је у трећем веку пре нове ере.

На сада свеприсутни развој утицао је бирократски систем владања Шенг и Минг,док је врхунац достигла после Кинеског грађанског рата,1950.

Империјалистичку политику Чанг Кај Шека, која је обилавала традиционалистичким и националистичким историјским вредностима, заменили су Мао Це Тунг, Ли Шаочи и Денг Сјаопинг лансирањем Културне револуције, 1966.године.

По узору на диктаторске режиме, проблеме корупције, криминала, индустријских саботажа и тероризма. Комунистичка партија Кине је решавала екстремним мерама, које су укључивале чак и смрт и затварања без суђења у циљу деструкције политичких затвореника и неморала, присутног у народу.

Од најважнијих историјских тековина, издвајају се Кинески зид, порцулан династије Минг...

Економија

Крајем седамдесетих година двадесетог века, кинеска власт је одбацила идеје совјетског типа уређења, при чему су Планска привреда и колективизација биле замењене економски реформисаном тржишном привредом и изнајмљивањем земље, што је био један од битнијих фактора за нагли напредак чиме је 2001. примљена у Светску трговинску организацију.

По плану једног од функционера Денга Сјаопинга, Кина је својим стопама економског раста, који су последњих година, рапидно кулминирајући, достигали и двоцифрене проценте,убрзо је привучен страни капитал и омогућено ширење кинеских производа, кинематографије и тајкуна по свету.

Услед економске кризе у Европи,кинески буџет је присиљен да трпи велике промене тбог партиципирања у помоћи угроженим земљама и том свесном политиком, чак

и стварањем свог утицаја и зависности, стичу фактор неопходних, а практиковањем масовне производње јефтиних, а мање квалитетних производа и наметањем их сиромашнијим земљама, потчињавају не само само азијски регион, већ и цео свет.

Утицај Кине на свет

Кинеско становништво је увек имало велики број новорођенчади, али и велику територију, коју су насељавали. Временом, не повећавајући територију, имањем све више становништва - услед демографске експлозије, створени су повољни услови за развој привреде, заснованој на јефтиној радној снази, како у Кини, тако и у иностранству.

При доношењу и усвајању закона, да свака породица може да има једно дете, а за свако следеће плаћају огроман порез, уследиле су значајне емиграције, чије су последице-ширење кинеске културе, традиције, религије, а пре свега становништва.

Због потребе за јефтином земљом за градњу и јетином радном снагом, кинеске компаније улажу велики капитал и на афрички континент, нудећи им да поделе профит на једнаке делове.

Као највећи увозник и извозник роба и услуга, будућа суперсила света константно модернизује и јача армију (авијацију, пешадију, морнарицу, ракетне системе).

Политика

Агресивну политику Мао Це Тунга и вођства Комунистичке партије Кине, замениле су модерне идеје Хуа Ђинтаоа и Вена Ђијабаоа, чији је допринос дипломатији и послератној дезинтеграцији, знатно увећан мудрим потезима, који су укључивали потпомагање и наметање утицаја земљама, у којима су проширили кинески језик, црвену заставу и јуан.

Након оснивања Уједињених нација, доделом повлашћеног статуса у међународним савезима и унијама - ова држава, која се састоји из пет административних области - значајно утиче на читав свет. У постпериоду Арапског пролећа и његовог транспоновања широм арапског света, давањем вета, увидело се колико је ланац најмногољудније земље на свету јак.

Без царских власти, моћних намесника, који су основали међународно непризнату државу Тајван, следећи идеје комунизма, доспели су до уставне, подемократске републике, у којој се председнички утицај више односи на интернационална питања. Као пример, може се навести широм познати пример Тјанмена, 1989. - стране силе нису ни помишљале на војну интервенцију, упркос хиљадама мртвих, које „западне либерални системи” осуђују.

МГ ЧАСОПИС

Измењени, модернизовани комунизам је раширен, путем администрација и дипломатије, која доприноси вербалној и финансијској помоћи читавом свету - реално је очекивати да ће једна од најстаријих нација, надвладати све опонентске режиме и у сваком смислу - завладати светом! Као што рекоше познати пророци Тарабићи: „Доћи ће неки жути људи, који ће завладати!”

Услед укратког, аргументованог излагања формалних карактеристика и начина успона, хипотезе господарења кинеске цивилизације се намећу, као потпуно оправдане и реалне, стога, треба кренути њиховим путем и пратити их...

**Јелена Бањац,
Александар Милекић,
Слађан Ивковић,
Филип З. Стевановић**

3а

МУДРОСТ, ЈАЧИНА, СВЕМОЋ

„Човек који може победити друге- јак је; човек који може победити себе- свемоћан је.“, каже стара кинеска пословица. У том бескрајном бисеру уметности лежи кључ незадрживе експанзије кинеског привредног раста.

Кинези су током векова познати као велики мудраци, што је поставило темеље данашње кинеске империје, јер као Велики кинески зид, он траје, и траје..

Кина је доказ да се народ највише развија, како и привредно, тако и економски, под влашћу чврсте руке диктаторских режима двадесетог века. Наиме, тај развој се може приметити још у време царева и царица, то јест у средњем веку.

Њихов успех лежи у раду и у самом менталитету кинеске радничке класе, који проистиче из вековне контроле и чврстих забрана наметнутих од стране владајуће елите. Одговоре на питања која проистичу из њиховог незадовољства они налазе у духовним приповедањима њихове религије, која пропагира равнотежу слободе и контроле духа и тела, и њихове међусобне интеракције.

Користећи перипетије међународног капитализма, Кина је надмашила својег великог конкурента, Сједињене Америчке Државе, под чијом је делимичном контролом и била. Просечан сиромашни радник је својим мукотрпним радом допринео индустријском развоју и данашњој владајућој кинеској економији.

Услед велике економске кризе која је потресла цео свет 2012. године, а која се није десила још од пада њујоршке берзе давне двадесет девете године прошлог века, Кина је, за разлику од својих неспремних конкурената, успела да се својом снажљивошћу, штедљивошћу и марљивошћу издигне изнад осталих економија и преброди све недаће произведене светском вештачки направљеном економијом.

Њихови паметни економски потези, оријентисани ка будућности и очувању моћи, као нпр. Куповина читавих америчких предузећа, а не само америчких обвезница; тако на пример, Кинези поседују велики удео у компанијама „Coca-Cola“, „Bank of America“, „Apple“, „City Group“, „Johnson & Johnson“, које све имају велики удео и профит на међународном тржишту. Многи председници САД-а али и многих европских држава, као и званичници Еропске Уније су изјавили да не могу ништа

да ураде поводом заустављања кинеског целокупног светског тржишта.

Због незадовољства Кинеза дешавањима у њиховој земљи, и великих рестрикција широких грађанских маса, Кинези су отворили своје, некада давно затворене, границе и почели да се селе у остале развијене земље, али и државе у развоју. Тако, неоснована чињеница је да су у европским земљама око 5% популације припадници Кине. Али занимљива чињеница да ниједан кинески гроб у Европи не постоји. Кина, наиме, шаље младу радну снагу на посао и кад зађу у позне године, они се враћају у своју домовину. То је још један начин популационе контроле која се тренутно врши у Кини, поред чувене политике једног детета, која је уведена 80-их година двадесетог века. Та политика наглашава закон да се свакој породици наплати порез на свако дете после првог, уз одређење изузетке. Том депопулационом политиком су успели да смање број становника за више од 400 милиона у ових 30 година колико је закон на власти. Али ова политика је уз себе довела и велики проблем непријављивања рођене деце, што ствара проблем у обрачунању популације, али и у самим животима те непријављене деце, јер она не могу да иду школу или да се запосле у индустрији. Доста деце је тако било препуштено сиротиштима, што је њихов број повећало и до три пута у неким градовима.

Кинеска достигнућа у градитељству су им омогућила заштиту од временских услова, што је омогућило већу сигурност пољопривреде. Својом марљивошћу и прековременом раду успели су да саграде један од највећих облакодера на свету и да се опреме за Олимпијске игре у рекордно кратком року.

Наше мишљење је да успех Кине лежи у менталитету, навикама, недостатку слободе, говора, кретања, Интернета, едукације, истраживања... Ограничавањем свега тога успели су да за кратко време да се афирмишу и постану владајућа економска сила. Њихови радници су у свету портретисани као идеал савршеног радника чије руке граде скелу за издизање новог економског поретка. Наше је веровање да овај успон неће изгубити на интензитету и да у општем погледу Кина треба преосталим нацијама бити узор из којег црпе правила функционисања.

**Катарина Ђоровић,
Душан Радовановић,
Андра Лазаревић,
Немања Мијатовић**
За

ЖИВОТ ДОСТОЈАН ВРЕМЕНА

Када нека држава баштини цивилизацију стару више од пет хиљада година то довољно говори о њеној снази. Кина, чије је рано језгро формирано у долини Жуте реке, или ХоанХо, имала је у својој историји и раздобља великих искушења, као што је био губитак самосталности пред најездом монголских номадских племена као и суочавања са колонијалним апетитима страних сила. Напредак који често није био сразмеран огромним потенцијалима ове нације урушавале су и вишевековне династичке борбе, као и поделе иза којих су стајали локални моћници, а у новије доба и унутарпартијске фракцијске борбе.

Вредан кинески народ међутим увек је изнова изналазио пут ка државотворној политици, јединству нације и напретку. У основи била је то вековна жеља да се победи сиромаштво, а у новије доба и тежња да се обезбеди живот достојан времена. Потреба за самосвојним институализовањем огромне друштвене енергије није била присутна само у политици, исказана у жељи за уређеном државом, већ и у култури која је имала дубоке корене у властитој цивилизацији и која је сачувала властити идентитет чак и када је у својој дугој историји Кина, два пута, у великој мери примила утицај других култура. Први пут када је у Кину ушао будизам и други пут када је на њено тло продрла западноевропска култура.

Први утемељивач јединствене кинеске државе био је Ћин Ш' хуанг. У класичној кинеској историографији, којом доминирају конфучијански историчари овај владар се углавном описује као брутални тиранин. Чињеница је да је Ћин Ш' хуанг после успостављања власти спроводио репресивну политику и цензурисао свако мишљење, које се није слагало са политиком владајуће династије и идеологијом легализма. Историчари постдинастичког, односно републиканског периода 1911 - 1949. први су признали значај који је Ћин Ш' хуанг имао за државотворну историју Кине. Са успостављањем Народне Републике Кине историјска улога првог кинеског цара сагледана је кроз призму марксистичке теорије, а основни став је био да су мере које је спровео конституишући државу, као што су стандардизација монетарног система, мерних јединица и писма, уствари одговор на захтеве владајуће класе и сталежа. Од 1972. године званична историографија прихватила је потпуно дру-

гачију слику периода у којем је владао Ђин Ш' хуанг и цара сматра далековидим владарем који се, да би заштитио тек успостављену јединствену кинеску државу, није устезао од употребе насилних метода против контрареволуционарних и субверзивних елемената. Како у томе није био довољно темељан царство се убрзо после његове смрти распало и враћен је стари феудални поредак.

У односу које је кинеска историографија имала према овом цару могу се кроз историју пратити и етапе развоја кинеског друштва, жеље и страхови.

Ђин Ш' хуанг је уједињујући териториј, настојао да осигура не само економско, већ и културно јединство. Препознао је значај писма и језика за очување јединства нације, па је свом првом министру, који је био калиграф, дозволио да изврши редактуру писма, тако да је сведено на шест хиљада карактера, а језик је ослобођен великог броја синонима.

Интересантан је и начин на који је учврстио власт укинувши декретом феудално уређење. Уместо феудалних области земљу је поделио на тридесет и шест префектура, којима су управљали цивилни и војни гувернери. Лично их је постављао. Цивилни гувернер је имао већу власт од војног, међутим да би онемогућио стварање отуђених, локалних центара моћи и спречио корупцију, свакој префектури доделио је и инспектора, који је централној власти слао информације о стању у префектури. Цивилни гувернери су после неколико година размештани у друге префектуре, а богати и моћни појединци из префектура пресељавани су у престоницу како би лакше могли да се надгледају.

Прва кинеска држава, међутим, била је далеко од идеје о идеалној држави, присутне у кинеској култури још од краја трећег века пре нове ере. Идеје која се као нит провлачи кроз све династичке епохе све до модерне Кине а везује се за појам таи пинг, којим се у конфучијанским текстовима дефинише идеал највишег мира. Сам појам никада није подразумевао апсолутну социјалну једнакост, која је у суштини била критична превага готово свих револуционарних побуна, већ друштво у коме сваки појединац заузима место које му припада и испуњава свој задатак у складу са својим могућностима. Велики мир није био ограничен само на људско друштво. Представљао је замишљену хармонију са космосом, климом и дуговечношћу свих живих бића. Идеал веома близак парадигми којом се данас претпоставља глобални опстанак (примедба аутора).

Конфучијанска држава заснована на таи пинг идеалу састојала би се од концентричних сфера органског кинеског универзума и обухватала би природу и друштво у савршено подешеној вези. Комуницирала би са другима, у уравнотеженом

ритму, доносећи максимално испуњење сваком живом бићу.

Жеља за друштвеним напретком била је присутна кроз целу кинеску историју и нису могле да је ограниче ни унутрашње династичке борбе за доминацијом, ни периоди политичког и моралног колапса. Као по правилу овакви периоди рађали су нове импулсе друштвеног препорода. Период између петог и трећег века пре нове ере, изнедрио је право богатство различитих филозофских струја, чија је мисао била изражена кроз бројне школе, а оформио се и веома снажан покрет заснован на алхемији и мистицизму, који ће касније одиграти значајну улогу у афирмацији научног и експерименталног рада у Кини. Упоредо са ширењем утицаја две најдоминатније кинеске религије таоизма и будизма, текао је и процес бројних открића и проналазака, као што су барут, папир, ситан шећер, компас, сеизмограф, итд. све то утицало је да се у Кини снажно развије слух за научна истраживања.

У новије време, у првој половини 17. века долази до продора Манџураца који успостављају контролу над Кином и оснивају своју династију. Долази међутим до својеврсне кохабитације због супериорности кинеске културе у односу на културу освајача, тако да нови цареви прихватају конфучијанско наслеђе и на тим основама даље развијају кинеско друштво. Образују се тимови учених људи са задатком да направе речнике, енциклопедије, приреде збирке класичне поезије и прозе, тако да кинеска култура доживљава својеврсну ренесансу. Са наглим прираштајем становника и бројним друштвено-економским проблемима који се јављају унутар царства осећа се потреба за новим искорак и променама. Најученији Кинези превode књиге о математици, астрономији, електрицитету, неорганској хемији, фотографији. Владари династије Кинг покушавају да усвајањем нових вредности приближе Кину свету. Крајем 19. века, шаљу прву групу од 120 дечака старости од 12 до 14 година у Америку, да тамо стекну опште образовање. Нешто касније овакве групе се упућују и у Француску, Немачку и Енглеску. У Кини се све више обликује реформистичко језгро и јавља се нова врста интелектуалаца која гаји специфичан однос према западним земљама, али паралелно ће доћи и до испољавања незадовољства све сиромашнијег становништа. Бројне побуне ће још више продубити и нетрпељивост према присуству страних сила које ће кулминирати са, наметнутим Опијумским ратом. Постојећа, у великој мери ослабљена, манџурска власт покушаће да спроведе реформе према западњачком моделу. Али, ма колико реформе биле темељно постављене, за њих је већ било касно. Осим тога, реформе су задрале у кинеску традицију, па је 1900. године дошло до побуне против европског уплитања, познате као Боксерски устанак. Међународне снаге су брутално

угушиле побуну и заузеле Пекинг, што је још више ослабило власт последње династије. Убрзо, 1911., долази до нове побуне која прераста у народну револуцију. Свргнути су Манђурци и успостављена је Република. Она је међутим кратко потрајала.

Одлука која се сматра почетком стварања модерне Кине донета је пре 34 године, на Трећем пленуму 11. Конгреса Комунистичке партије Кине. Једна од централних елемената економских реформи у Кини 1978. била је прогресивна административна и буџетска(финансијска) децентрализација.

Локална власт преузела је одговорност за доношење значајних економских одлука а са друге стране буџетском децентрализацијом повећан је приступ фондовима за финансирање локалног развоја. Процес децентрализације створио је јак подстицај за остваривање развоја на локалном нивоу, у чему значају улогу имају динамична општинска управа и сеоска предузећа, која су значајан покретач предузетништва. Карактеристика овог сектора је да су производни капацитети колективно власништво, али се њима руководи тако да се профит претпоставља личним дохоцима, како би могао да се даље инвестира. Кинеска сеоска породица је стимулисана да развија породично пословање. У комбинацији са политиком која је кочила миграције и уступцима када је у питању наталитет, ово су била веома прихватљива решења за сеоско становништво. Са своје стране кинеска породица охрабрује друштвену мобилност инвестирањем својих средстава у чланове породице са највећим изгледима да сами направе предузетничку каријеру.

Уставом Народне Републике Кине дефинисано је да сав суверенитет у држави припада народу и он се остварује на свим нивоима власти, од Свенародног кинеског конгреса до вршења државне власти на локалном нивоу.

Иако се због бројности Комунистичке партије Кине, која има више од 70 милиона чланова, говори о једнопартијском систему, у Кини поред КПК постоји још осам мањих странака које признају њену водећу улогу. Комунистичком партијом Кине управља деветочлани одбор Политбироа ЦК КПК који доноси политичке смернице и кадровске одлуке кључне за управљање државом. Генерални секретар партије уједно је и председник државе и председник Државне војне комисије.

**Анђела Дорник,
Алекса Деспић,
Василије Главаш
Стефан Милановић,
Игор Милановић**

УМЕЋЕ ЛЕПОГ ПИСАЊА И ПРАВИЛНО КОРИШЋЕЊЕ МАЧА

Кинеска историја датира од пре 1200 година, стационарана око ушћа река Јанцекјанга и Хоанхгхоа, што је погодовало седелачком начину живота. Развијала се вековимана на Далеком истоку, далеко од „Корита народа“. Специфичан начин живота, култура и цивилизација допринели су до Кине какву познајемо данас.

Култура

Кинези имају једно од најстаријих писама на свету. Данашње писмо се састоји од преко 6000 сликовитих симбола и у старој Кини се сматрало да је мамографија (умеће лепог писања) било подједнако важно као и правилно коришћење мача. Такође су веровали у магичан спој душе и тела који се међусобно прожимају и не могу постојати једно без другог. Неговали су небројене борилачке вештине, знатно другачије од западних и знатно разноврсније. Први су открили начин производње папируса(претече папира) који је прављен од бамбуса. Пронашли су барут и практиковали његову примену. Њихов однос према храни се показао као знатно практичнији, реалнији и здравији. У њиховој култури кухиња и медицина и нису толико били одвојени. У Кини је настао први чај, зелени чај, признат у медицини као поспешивач метаболизма. Легенда каже да је древни кинески цар, одмарајући се испод дрвета, затражио воду из реке од свог слуге. Слуга му је донео воду и у њу је упао сув лист који је кренуо да опушта боју и пријатан мирис. Цару се то свидело, па се тако и култура проширила.

Технологија

Константна потреба за развијањем средстава за ратовање довела је до невероватних изума као што су једрењаци, велики ратни сплавови (способни да носе по неколико стотина људи) и разне врсте, како хладног, тако и ватреног оружја.

Честе најезде Монгола и њихово редовно пљачкање села, довели су до почетка изградње највеће творевине људског рода. Ова импозатна грађевина може се видети из свемира, а позната је под називом Кинески зид. У изградњи Кинеског зида

учествовали су претежно затвореници, а када је било нужно, учествовали су и сељаци. Преко 50% људи који су градили је умрло од последица тешког рада.

Историја:

Након уједињења Кине, култ владара достиже невиђене раз-
мере.

Владар је имао читав свој мали свет око себе, и обичног чо-
века је гледао са толике висине да то са данашњег гледишта
делује потпуно неприродно. То је довело до револуције. Ко-
мунисти су изузетно агресивно и ефективно успоставили
контролу над целом Кином. Са изразитом мржњом уништили
се Град владара и угасили царску лозу. То је био изузетан, ако
не и највећи знак да Кина више није изолована од остатка све-
та. Изузетана природна и културна богатства су омогућила
Кини да по узору на западни свет достигну изузетан развој.
Повећање стандарда живота просечног Кинеза и сузбијање изу-
зетног броја болести и знатно мањи број ратова довео је до на-
глог раста број становника.

У једном броју „Политичког забавника“ је писало „Прети
нам инвазија Кинеза, има их 300 милиона“, сада их има преко
1300 милиона.

Зато Кина данас располаже великом количином падне снаге
што је највећи производ који може да понуди. То је довело до то-
га да неке од највећих светских компанија имају своје седиште
у Кини. Просечан животни стандард Кинеза је јако низак јер их
има много. У Кини постоји закон који ограничава број деце који
један брачни пар може да има без додатног пореза, спречавајући
сиромашне Кинезе да се превише размножавају.

Познат је проблем великог броја непријављених Кинеза
као и законом одобрена могућност абортуса у осмом месецу
трудноће.

Последица пренасељености и велике производње технике
довела је до тога да је Кина постала највећи увозник хране и
индустријских сировина на свету, а највећи извозник готових
производа. Економски развој је довео до промене политике
Комунистичке партије која је попустила у стриктности за-
кона поседовања имовине, ако и утицаја запада и великих
корпорација.

Кинески привредни и економски раст бележи пораст од 9%

МГ ЧАСОПИС

у просеку, на годишњем нивоу, за последњих 10 година, што је невиђено и изузетно опасно јер прети нереалним нивоом корупције и евентуалном краху који тренутно доживљава САД.

Зато је Кина, можда једина развијена земља која је увела смртну казну за корупцију.

Њихова култура има све већи утицај у свету као и њихова војна сила. На западу се постоји страх због наглог развитака, али истина је да ћемо ускоро можда имати новог светског гиганта на сцени.

**Милена Вујадиновић,
Небојша Урошевић,
Милан Сатарих,
Стефан Браковић
Зц**

ПРОСВЕТНИ
ПРЕГЛЕД

галерија
 КУЛОАР
математичка гимназија београд